

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-58(5)/15/AgŁ

Warszawa, 17 września 2015 r.

DECYZJA DIH-1/63/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 678), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy MarcPol S.A. z siedzibą w Łomiankach, od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z 15 czerwca 2015 r. (nr akt sprawy: D/KO.ŻG.8361.234.2014), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 800 (słownie: osiemset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej czterech partii mrożonych produktów rybołówstwa oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 192,21 zł,

- a) uchyla zaskarżoną decyzję w całości,
- b) wymierza ww. przedsiębiorcy MarcPol S.A. z siedzibą w Łomiankach karę pieniężną w wysokości 750 zł (słownie: siedemset pięćdziesiąt złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej czterech ww. partii mrożonych produktów rybołówstwa oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 192,21 zł.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej 14-20 listopada 2014 r. (według upoważnienia do kontroli nr D/KO.ŻG.8361.234.2014), przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, zwanego dalej „Wielkopolskim WIIH”, w markecie MarcPol w Turku przy al. Jana Pawła II 1, należącym do przedsiębiorcy MarcPol S.A. z siedzibą w Łomiankach, zakwestionowano oznakowanie czterech partii mrożonych produktów rybołówstwa oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 192,21 zł, zadeklarowanych w miejscu sprzedaży na wywieszce cenowej jako:

- „kostka z mintaja luz” (glazura 8 %) w ilości 6 kg w cenie 11,15 zł/kg,
- „limanda aspera żółtopłetwa” (glazura 25 %) w ilości 3 kg w cenie 12,99 zł/kg,
- „filet z mintaja IQF” (glazura 35 %, kraj: Chiny) w ilości 4 kg w cenie 7,35 zł/kg,

- „filet mrożony panga luz” (glazura 20 %, kraj: Chiny) w ilości 6 kg w cenie 9,49 zł/kg, zwanych dalej, odpowiednio: „kostką z mintaja”, „limandą żółtopłetwą”, „filetem z mintaja” i „filetem z pangli”, z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej ww. produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom:
 - nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników, co stanowiło naruszenie treści § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 774), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych” (od 9 stycznia 2015 r. identyczne wymagania wynikają z § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych”);
 - metody produkcji, oraz w przypadku kostki z mintaja i limandy żółtopłetwej dodatkowo – obszaru połowu lub kraju pochodzenia, co stanowiło naruszenie treści art. 4 ust. 1 lit. b, c rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz. U. UE L 17 z 21.1.2000 s. 22 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 104/2000” (od 13 grudnia 2014 r. identyczne wymagania wynikają z art. 35 ust. 1 lit. b, c oraz ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz. U. UE L 354 z 28.12.2013 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1379/2013”).

Obecna przy czynnościach kontrolnych osoba zatrudniona na stanowisku kierownika sklepu (jako osoba czynna w lokalu, według oświadczenia kierownika sklepu z 14 listopada 2014 r.) oświadczyła w ostatnim dniu kontroli, tj. 20 listopada 2014 r., że wszystkie uwagi z kontroli zostały przekazane do działu zakupów w celu poprawienia oznaczeń na wydrukach dotyczących przedmiotowych produktów.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 20 listopada 2014 r. (nr akt kontroli: D/KO.ŻG.8361.234.2014), w tym w załącznikach nr 4-7 do tego protokołu (jako wydrukach zdjęć przedstawiających sposób oznakowania zakwestionowanych ryb w miejscu sprzedaży oraz na etykietach opakowań zbiorczych).

Ponadto, do akt sprawy dołączono upoważnienie dla ww. osoby z 14 listopada 2014 r., uprawniające ją do uczestniczenia w czynnościach kontrolnych i odbioru protokołu kontroli, z wyłączeniem prawa do podpisania protokołu kontroli i składania oświadczeń w imieniu spółki. W upoważnieniu tym kontrolowany zastrzegł sobie możliwość zgłaszania uwag do protokołu kontroli w terminie 14 dni od daty jego odbioru.

O wynikach kontroli kontrolowany został poinformowany w piśmie z 25 listopada 2014 r. (jako wystąpieniu pokontrolnym, do którego dołączono także dokumenty związane z kontrolą, w tym m.in. protokół kontroli, wraz z załącznikami) oraz w piśmie z 18 grudnia 2014 r. (zawierającym m.in. sprostowanie do protokołu kontroli), do którego dołączono druk

oświadczenia o wielkości przedsiębiorcy, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, z prośbą o jego wypełnienie i odesłanie.

Kontrolowany nie zgłosił uwag do protokołu kontroli, ani też nie przekazał żądanych informacji w zakresie wielkości obrotów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 21 kwietnia 2015 r., Wielkopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę MarcPol S.A. z siedzibą w Łomiankach, zwanego dalej również „stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 678), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych czterech ww. partii ryb oferowanych bez opakowań, informując jednocześnie o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 15 czerwca 2015 r. (doręczoną stronie 18 czerwca 2015 r.), Wielkopolski WIIH wymierzył stronie, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 800 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych czterech ww. partii ryb oferowanych bez opakowań.

Pismem z 2 lipca 2015 r. (nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego tego samego dnia), strona (za pośrednictwem pełnomocnika) złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc na mocy art. 138 § 1 pkt 2 Kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie, co do istoty sprawy lub umorzenie postępowania w sprawie, ewentualnie na mocy art. 138 § 2 Kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W jej ocenie, orzeczona kara 800 zł jest zbyt dotkliwa i nieadekwatna do stwierdzonych naruszeń. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

- 1) przepisów postępowania w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa, poprzez niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego:
 - zaniechanie rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sprawie oraz niejasne i niepełne uzasadnienie w treści decyzji materiału dowodowego oraz zaniechanie analizy materiału dowodowego, poprzez zaniechanie ustalenia, czy przedmiotowe produkty nie posiadały oznaczenia nazwy producenta na opakowaniach, w których były wystawione na sprzedaż oraz niewskazanie, dlaczego zastosowane oznaczenia (a takowe znajdowały się przy produkcji w miejscu dostępnym dla konsumenta) nie odpowiadały przepisom prawa;
 - zaniechanie rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sprawie oraz niejasne i niepełne uzasadnienie w treści decyzji materiału dowodowego oraz zaniechanie analizy materiału dowodowego, polegającej na zaniechaniu ustalenia, kto jest odpowiedzialny za oznaczenie produktu – właściciel sklepu, w którym towar został

wystawiony na sprzedaż, czy też producent, który sprzedając towar wprowadza go do obrotu;

- zaniechanie uwzględnienia okoliczności, iż na stoiskach z produktami znajdowały się informacje, że w przypadku pytań konsumenta odnośnie składu, czy też nazwy producenta, wszelkie informacje niezbędne konsumentowi udzieli każdy pracownik sklepu, co – w jej ocenie – nie stoi w sprzeczności z przepisami prawa oraz realizuje nałożone na nią obowiązki w zakresie oznaczenia i odpowiedniego przedstawienia informacji o produkcie;
 - wadliwe przyjęcie, iż osoby zajmujące się wprowadzaniem produktów do obrotu w sklepie odpowiadają za ich oznakowanie, w sytuacji gdy wszelkie niezbędne informacje powinny być zamieszczone na produkcie przez producenta;
- 2) przepisów prawa materialnego, tj. art. 40a ustawy o jakości handlowej, poprzez pominięcie przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu, iż konsument nie został pozbawiony danych dotyczących nabywanych produktów, gdyż dane te mógł otrzymać od każdego pracownika sklepu, a ponadto przyjmując nawet fakt wadliwego oznaczenia uznała, że nie było to działanie umyślne strony, co – w jej ocenie – powinno doprowadzić do uznania, iż stopień szkodliwości czynu jest niski, czy wręcz znikomy, a tym samym do orzeczenia kary niższej niż orzeczona kara 800 zł.

Pismem z 5 sierpnia 2015 r., Prezes UOKiK powiadomił stronę (reprezentowaną przez pełnomocnika), że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na mocy art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Od 13 grudnia 2014 r. obowiązuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz

rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 s. 18 z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011”, które w rozdziale III określa ogólne wymogi dotyczące informacji na temat żywności oraz zakresy odpowiedzialności podmiotów działających na rynku spożywczym.

W świetle art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej – importer danego środka na rynek Unii Europejskiej. Jak wynika z tego artykułu, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (ust. 2), a bez uszczerbku dla tego przepisu podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (ust. 5).

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Od 13 grudnia 2014 r. obowiązuje rozdział IV rozporządzenia (UE) nr 1379/2013. Z tym dniem, na mocy art. 46 tego rozporządzenia uchylony został art. 4 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 (obowiązujący w dniu kontroli), który stanowił w ust. 1, że bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 79/112/EWG produkty określone w art. 1 lit. a-c (w tym także ryby mrożone, filety rybne i inne mięso rybne mrożone) mogą być oferowane do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu, bez względu na sposób wprowadzenia do obrotu, tylko jeżeli właściwe oznakowanie lub etykieta wskazuje:

- handlowe oznaczenie gatunku (lit. a) (jako nazwę handlową w języku polskim i nazwę naukową w języku łacińskim);
- metodę produkcji (jako złowione w morzu, wodach śródlądowych, bądź wyhodowane) (lit. b);
- obszar połowu (lit. c).

Jak wynika z obowiązującego w obecnym stanie prawnym, jak i w czasie kontroli art. 58 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005,

(WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz. U. UE L 343 z 22.12.2009 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1224/2009”, minimalne wymogi dotyczące etykietowania i informacji podawanych w przypadku wszystkich partii produktów rybołówstwa i akwakultury na etapie sprzedaży detalicznej obejmują m.in.: informacje dostępne dla konsumentów, takie jak: handlowe oznaczenie gatunku i jego nazwę naukową, odpowiedni obszar geograficzny połowu i metodę produkcji oraz informację, czy produkty rybołówstwa były wcześniej zamrażane, natomiast państwa członkowskie zapewniają, aby informacje te były dostępne dla konsumenta na etapie sprzedaży detalicznej.

W świetle art. 68 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz. U. UE L 112 z 30.4.2011 s. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 404/2011” państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje, o których mowa w art. 58 ust. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli, dotyczące handlowego oznaczenia gatunku i jego nazwy systematycznej (naukowej), obszaru połowu i metody produkcji podawano na etykiecie lub odpowiednim oznakowaniu produktów rybołówstwa i akwakultury oferowanych do sprzedaży detalicznej, w tym przywiezionych produktów, a w drodze odstępstwa od tej zasady nazwę systematyczną (naukową) danego gatunku można przedstawiać konsumentom na etapie sprzedaży detalicznej za pośrednictwem informacji handlowych, takich jak tablice ogłoszeniowe lub plakaty.

Identyczne wymagania zostały uregulowane w art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013, który stanowi, że bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 produkty rybołówstwa i akwakultury, o których mowa w lit. a-c, e załącznika I (w tym także ryby zamrożone, filety rybne i pozostałe mięso rybne zamrożone), podlegające obrotowi w Unii Europejskiej, niezależnie od ich pochodzenia lub metody obrotu nimi, mogą być oferowane do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego jedynie wtedy, gdy odpowiednie oznaczenie lub etykietowanie zawiera m.in.:

- handlowe oznaczenie gatunku i jego nazwę systematyczną (naukową) (lit. a);
- metodę produkcji, w szczególności następujące sformułowania: „... złowione ...” lub „... złowione w wodach śródlądowych ...” lub „... wyhodowane ...” (lit. b);
- obszar, na którym produkt został złowiony lub wyhodowany, oraz kategorię narzędzia połowowego używanego do połowów (lit. c);
- informację czy produkt został rozmrożony (lit. d).

Jak wynika z art. 35 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013, dla nieopakowanych produktów rybołówstwa i akwakultury, obowiązkowe informacje wymienione w ust. 1 mogą być dostarczane w przypadku sprzedaży detalicznej za pomocą informacji handlowych, takich jak tablice ogłoszeniowe lub plakaty.

Z dniem 9 stycznia 2015 r., na mocy art. 4 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1722), uchylone zostało rozporządzenie w sprawie

znakowania środków spożywczych (obowiązujące w dniu kontroli), które stanowiło w § 17 ust. 1, że w przypadku środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży oprócz nazwy środka spożywczego podaje się m.in.:

- nazwę albo imię i nazwisko producenta (pkt 1);
- wykaz składników (pkt 2);
- dla mrożonych glazurowanych produktów rybołówstwa – dodatkowo informację dotyczącą ilościowej zawartości glazury lub ryby w tych produktach (pkt 4);

natomiast w ust. 2 tego paragrafu, że powyższe informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Identyczne wymagania zostały uregulowane w rozporządzeniu w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (obowiązującym od 9 stycznia 2015 r.), które stanowi w § 19 ust. 1, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in.:

- nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 (pkt 1);
- nazwę albo imię i nazwisko producenta (pkt 2);
- wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia (pkt 3);
- dla mrożonych glazurowanych produktów rybołówstwa – dodatkowo informację dotyczącą ilościowej zawartości glazury lub ryby w tych produktach (pkt 5);

natomiast w ust. 2 tego paragrafu, że powyższe informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Dodać należy, że pojęcie obrotu zostało wyjaśnione w art. 3 pkt 4 tej ustawy, jako czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, w którym wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w markecie należącym do strony, przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH, zakwestionowano sposób oznakowania czterech ww. partii ryb oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 192,21 zł (tj. kostki z mintaja, limandy żółtopłetwej, fileta z mintaja i fileta z pangii), z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej ww. produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom:

- nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników, co było niezgodne z treścią § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych (obowiązującego w dniu kontroli, a w obecnym stanie prawnym – § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych);
- metody produkcji, oraz w przypadku kostki z mintaja i limandy żółtopłetwej dodatkowo – obszaru połowu lub kraju pochodzenia, co było niezgodne z treścią art. 4 ust. 1 lit. b, c rozporządzenia (WE) nr 104/2000 (obowiązującego w dniu kontroli, a w obecnym stanie prawnym – art. 35 ust. 1 lit. b, c oraz ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013).

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty są artykułami rolno-spożywczymi niespełniającymi wymagań jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie – co nosiło znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 800 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Tym samym, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji z 15 czerwca 2015 r. wymierzył powyższą karę pieniężną MarcPol S.A. z siedzibą w Łomiankach, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej przedmiotowe produkty.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona podniosła w pierwszej kolejności zarzut naruszenia przepisów postępowania w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa, z uwagi na niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego, polegające na zaniechaniu rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sprawie oraz niejasnym i niepełnym uzasadnieniu w treści decyzji materiału dowodowego oraz zaniechaniu analizy materiału dowodowego, poprzez zaniechanie ustalenia, czy przedmiotowe produkty nie posiadały oznaczenia nazwy producenta na opakowaniach, w których były wystawione na sprzedaż oraz niewskazanie, dlaczego zastosowane oznaczenia (a takowe znajdowały się przy produkcji w miejscu dostępnym dla konsumenta) nie odpowiadały przepisom prawa, a także poprzez zaniechanie ustalenia, kto jest odpowiedzialny za oznaczenie produktu – właściciel sklepu, w którym towar został wystawiony na sprzedaż, czy też producent, który sprzedając towar wprowadza go do obrotu. Ponadto, strona podniosła zarzut naruszenia ww. przepisów, z uwagi na zaniechanie uwzględnienia okoliczności, iż na stoiskach z produktami znajdowały się informacje, że w przypadku pytań konsumenta odnośnie składu lub nazwy producenta, wszelkie informacje niezbędne konsumentowi udzieli każdy pracownik sklepu, co – w jej

ocenie – nie stoi w sprzeczności z przepisami prawa oraz realizuje nałożone na nią obowiązki w zakresie oznaczenia i odpowiedniego przedstawienia informacji o produkcie, jak również z uwagi na wadliwe przyjęcie, iż osoby zajmujące się wprowadzaniem produktów do obrotu w sklepie odpowiadają za ich oznakowanie, w sytuacji gdy wszelkie niezbędne informacje powinny być zamieszczone na produkcie przez producenta.

Odnosząc się do wątpliwości strony, co do prawidłowości dokonanych przez organ pierwszej instancji ustaleń w zakresie uznania czterech ww. partii ryb (tj. kostki z mintaja, limandy żółtopłetwej, fileta z mintaja i fileta z pangii) za nieprawidłowo oznakowane, należy zauważyć, że ustalenia kontroli stanowiące podstawę do zakwestionowania tych ryb zostały udokumentowane w protokole kontroli z 20 listopada 2014 r., w tym w załącznikach nr 4-7 do tego protokołu (jako wydrukach zdjęć przedstawiających sposób oznakowania tych ryb w miejscu sprzedaży oraz na etykietach opakowań zbiorczych), a także w piśmie z 18 grudnia 2014 r. (zawierającym m.in. sprostowanie do protokołu kontroli). Na podstawie tych ustaleń organ pierwszej instancji stwierdził, że w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej ww. produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom nie podano informacji wymaganych na mocy: § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych (obowiązującego w dniu kontroli, a obecnie – § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych), czyli nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników, jak również na mocy: art. 4 ust. 1 lit. b, c rozporządzenia (WE) nr 104/2000 (obowiązującego w dniu kontroli, a obecnie – art. 35 ust. 1 lit. b, c oraz ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013), czyli metody produkcji, oraz w przypadku kostki z mintaja i limandy żółtopłetwej dodatkowo – obszaru połowu lub kraju pochodzenia. Jak ustalono w toku kontroli, w miejscu sprzedaży przy ww. produktach znajdowały się tylko wywieszki, a nie – jak błędnie sugeruje strona w odwołaniu – także etykiety opakowań zbiorczych, czy informacje, że w przypadku pytań konsumenta odnośnie składu lub nazwy producenta, wszelkie niezbędne informacje udzieli każdy pracownik sklepu. Na wywieszkach tych były podane, oprócz ceny produktu, także informacje odnośnie nazwy produktu i ilościowej zawartości glazury w danym produkcie (dla czterech ww. partii ryb) oraz kraju pochodzenia (dla kostki z mintaja i limandy żółtopłetwej). Z protokołu kontroli, w tym z załączników nr 4-7 do tego protokołu wynika, że innych informacji dostępnych bezpośrednio dla konsumentów na temat zakwestionowanych ryb nie było. Dodać należy, że wszystkie wymagane informacje znajdowały się na okazanych w toku kontroli etykietach opakowań zbiorczych, a niektóre z nich, także na dowodach zakupu (fakturach). Dokumenty te znajdowały się w sklepie, ale nie były dostępne bezpośrednio konsumentom.

Należy zwrócić uwagę, że przepis § 17 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych (obowiązujący w dniu kontroli, a obecnie – § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych) stanowi o sposobie podawania informacji o produktach oferowanych bez opakowań (tj. w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom). Wymagane informacje muszą być zatem bezpośrednio dostępne

dla konsumentów w miejscu sprzedaży, a więc znajdować się w bezpośrednim sąsiedztwie tych produktów i muszą być uwidocznione w sposób czytelny i widoczny dla konsumentów.

Należy podkreślić, że kwestie bezpośredniej dostępności poruszył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 listopada 2010 r. (sygn. akt VI SA/Wa 1652/10). Sąd wskazał, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez konieczności podejmowania dodatkowych starań o uzyskanie ich od sprzedawcy. Konieczność podjęcia dodatkowych działań w celu uzyskania informacji powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta pewnymi informacjami (np. wykazem składników), a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami.

Zdaniem Prezesa UOKiK, skoro ww. przepis stanowi o wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub innym sposobie uwidaczniania informacji w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, samo posiadanie etykiet opakowań zbiorczych bez bezpośredniej dostępności dla konsumentów, czy też przekazywanie informacji ustnych przez pracowników sklepu, nie zastępuje uwidocznienia wymaganych informacji. Takie działania trudno uznać za zgodne z ww. przepisem, a także z jego celem, jakim jest prawidłowe oznakowanie środków spożywczych oferowanych konsumentom.

Należy zaznaczyć, że dla konsumentów na etapie sprzedaży detalicznej w przypadku mrożonych produktów rybołówstwa oferowanych bez opakowań muszą być dostępne, oprócz informacji wymaganych na mocy § 17 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych (obowiązującego w dniu kontroli, a obecnie – § 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych), także informacje na temat handlowego oznaczenia gatunku, metody produkcji i obszaru połowu lub kraju pochodzenia, co wynikało z obowiązujących w dniu kontroli przepisów art. 4 ust. 1 lit. a-c rozporządzenia (WE) nr 104/2000, art. 58 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz art. 68 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 404/2011. W miejsce uchylonego rozporządzenia (WE) nr 104/2000, powyższe wymagania zostały przeniesione do art. 35 ust. 1 lit. b, c oraz ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013). Oprócz ww. obowiązków i informacji, przepisy wymagają dodatkowo, aby w miejscu sprzedaży była podana dla konsumentów informacja, czy produkty rybołówstwa były wcześniej zamrażane (art. 58 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i art. 35 ust. 1 lit. d oraz ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013).

Analizując akta sprawy, Prezes UOKiK zauważył, że dla zakwestionowanej partii kostki z mintaja, na etykiecie opakowania zbiorczego nie było deklaracji w zakresie wykazu składników, w tym informacji o obecności dodanych stabilizatorów (np. E-451, E-452) lub regulatorów kwasowości (np. E-330 i E-331), tak, jak w przypadku trzech pozostałych ww. partii ryb. Produkt ten stanowiła zatem ryba i woda stanowiąca glazurę. Biorąc pod uwagę, że informacja w tym zakresie była zawarta w nazwie produktu i ilościowej zawartości glazury w danym produkcie, podanych w miejscu sprzedaży na wywieszce przy tym produkcie, a także zważywszy, że z chwilą wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 wody w postaci glazury ryby nie uwzględnia się jako składnika ryb glazurowanych (por. załącznik IX pkt 5 do tego rozporządzenia), Prezes UOKiK uznał, że zarzut niepodania w miejscu

sprzedaży na wywieszce dotyczącej tego produktu lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom informacji o wykazie składników, był bezzasadny.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK, rozpoznając sprawę na skutek wniesionego przez stronę odwołania uznał, iż decyzja Wielkopolskiego WIIH jest nieprawidłowa w części dotyczącej zarzutu niepodania wykazu składników w oznakowaniu kostki z mintaja, niemniej jednak materiał dowodowy w niniejszej sprawie jest kompletny. Zasadne jest zatem, na mocy art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez wymierzenie stronie, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej w wysokości 750 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu czterech ww. partii ryb oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 192,21 zł, nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej ww. produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom:

- nazwy albo imienia i nazwiska producenta, oraz w przypadku limandy żółtopłetwej, fileta z mintaja i fileta z pangii dodatkowo – wykazu składników, co było niezgodne z treścią § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych (obowiązującego w dniu kontroli, a w obecnym stanie prawnym – § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych);
- metody produkcji, oraz w przypadku kostki z mintaja i limandy żółtopłetwej dodatkowo – obszaru połowu lub kraju pochodzenia, co było niezgodne z treścią art. 4 ust. 1 lit. b, c rozporządzenia (WE) nr 104/2000 (obowiązującego w dniu kontroli, a w obecnym stanie prawnym – art. 35 ust. 1 lit. b, c oraz ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013).

Dodatkowo Prezes UOKiK zauważa, że strona naruszyła także inne przepisy o jakości handlowej, z uwagi na niespełnienie wymagań w zakresie nazwy produktu i handlowego oznaczenia gatunku, określonych w § 17 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych oraz art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 104/2000 (obowiązujących w dniu kontroli, a w obecnym stanie prawnym – § 19 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych oraz art. 35 ust. 1 lit. a i ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013), poprzez niepodanie w miejscu sprzedaży pełnego handlowego oznaczenia gatunku (tj. pełnej nazwy handlowej w języku polskim i nazwy naukowej w języku łacińskim, jak np. „mintaj (*Theragra chalcogramma*)”, „limanda żółtopłetwa (*Limanda aspera*)” i „panga sum (*Pangasianodon hypophthalmus*)”). Dodać należy, że wszystkie wymagane informacje znajdowały się na etykietach opakowań zbiorczych, które nie były dostępne bezpośrednio konsumentom. Organ pierwszej instancji nie zakwestionował jednak tych nieprawidłowości ani w postępowaniu kontrolnym, ani w będącym jego konsekwencją postępowaniu administracyjnym.

Odnosząc się do zarzutu strony w kwestii braku ustalenia, kto jest odpowiedzialny za oznaczenie produktu – właściciel sklepu, w którym towar został wystawiony na sprzedaż, czy też producent, który sprzedając towar wprowadza go do obrotu, Prezes UOKiK wskazuje, że zarówno z przepisów prawa (wśród których należy wymienić: art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, a także ww. przepisy

o jakości handlowej w zakresie oznakowania), jak i z ustaleń kontroli opisanych w protokole kontroli wynika, że obowiązek zapewnienia prawidłowego oznakowania czterech ww. partii ryb oferowanych bez opakowań w miejscu sprzedaży spoczywał wyłącznie na stronie. Strona jako profesjonalista na rynku powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością. Nie ulega także wątpliwości, że w czasie kontroli dysponowała ona wszystkimi wymaganymi informacjami na temat tych produktów, tym niemniej nie zapewniła konsumentom bezpośredniego dostępu do nich.

Tym samym, należy stwierdzić, że organ pierwszej instancji prawidłowo i zgodnie z prawem uznał, iż odpowiedzialność za wprowadzenie do obrotu zakwestionowanych ryb ponosi strona, a więc wymierzenie jej kary z tego tytułu było zasadne.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK, rozpoznając sprawę na skutek wniesionego przez stronę odwołania uznał, iż decyzja Wielkopolskiego WIIH jest nieprawidłowa, tym niemniej opis stanu faktycznego i materiał dowodowy jest kompletny. Zasadne jest zatem, na mocy art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, uchylene zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez wymierzenie stronie, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej w wysokości 750 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu czterech ww. partii ryb oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 192,21 zł, nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na wykazane powyżej nieprawidłowości w zakresie oznakowania.

Należy podkreślić, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze, podlega karze określonej w tym przepisie. Zatem dowiedzenie, że jakiś podmiot (w omawianym przypadku kontrolowany przedsiębiorca) wprowadził do obrotu produkty nieodpowiadające jakości handlowej powoduje konieczność nałożenia kary, która jest karą administracyjną (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2013 r. sygn. akt VI SA/Wa 1501/12).

Należy zauważyć, że w niniejszej sprawie najniższy możliwy wymiar kary określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wynosi 500 zł, a najwyższy – 961,05 zł (5 x 192,21 zł), wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej przedmiotowych produktów, przy uwzględnieniu przesłanek zawartych w art. 40a ust. 5 tej ustawy, takich jak: stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia strony, zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych oraz wielkość jego obrotów.

Prezes UOKiK, wykonując dyspozycję art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego zważył, że:

- oceniając stopień szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu czterech ww. partii ryb oferowanych bez opakowań, niespełniających wymagań jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej w zakresie oznakowania, uwzględniono, że stwierdzone nieprawidłowości, polegające na niepodaniu: nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz metody produkcji (dla kostki z mintaja, limandy żółtopłetwej, fileta

z mintaja i fileta z pangi), wykazu składników, w tym głównie informacji o obecności stabilizatorów (dla limandy żółtopłetwej, fileta z mintaja i fileta z pangi) oraz obszaru połowu lub kraju pochodzenia (dla kostki z mintaja i limandy żółtopłetwej), w miejscu sprzedaży na wywieszce przy ww. produktach lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, godziło w interesy konsumentów, ponieważ utrudniało im dokonywanie wyboru produktu zgodnie z ich oczekiwaniami. Zwrócono także uwagę, że konsumenci mają prawo do pełnej i rzetelnej informacji o produktach oferowanych bez opakowań w miejscu sprzedaży, aby podejmować właściwą decyzję podczas zakupu, a w niniejszej sprawie byli tych informacji pozbawieni;

- oceniając stopień zawinienia strony, uwzględniono, że stwierdzone nieprawidłowości powstały u kontrolowanego, który nie dopełnił należytej staranności, aby przedmiotowe produkty były prawidłowo oznakowane w miejscu sprzedaży, zważywszy, że obowiązek ten leżał wyłącznie po jego stronie;
- oceniając zakres naruszenia, uwzględniono, że stwierdzone nieprawidłowości wskazują na naruszenie kilku przepisów o jakości handlowej w zakresie oznakowania mrożonych produktów rybołówstwa oferowanych bez opakowań, takich jak: § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych oraz art. 4 ust. 1 lit. b, c rozporządzenia (WE) nr 104/2000 (obowiązujących w dniu kontroli, a obecnie – § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych oraz art. 35 ust. 1 lit. b, c oraz ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013), istotnych z punktu widzenia właściwości tych produktów. Zwrócono także uwagę, że zakwestionowane ryby pochodziły z partii o wielkości: 6 kg, 3 kg, 4 kg i 6 kg (odpowiednio: dla kostki z mintaja, limandy żółtopłetwej, fileta z mintaja i fileta z pangi);
- oceniając dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, uwzględniono, że strona w okresie ostatnich 24 miesięcy nie dopuściła się naruszenia przepisów o jakości handlowej;
- oceniając wielkość obrotów tego podmiotu, uwzględniono, że strona, pomimo prośby o wypełnienie i odesłanie druku oświadczenia o wielkości przedsiębiorcy, dołączonego do pisma z 18 grudnia 2014 r., nie przekazała informacji w tym zakresie.

Zdaniem Prezesa UOKiK, opisane powyżej przesłanki, jakimi należało kierować się przy ustalaniu wysokości kary, były podstawą do wymierzenia stronie kary, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, w wysokości 750 zł. Kara ta mieści się w granicach ustawowych oraz stanowi mniej niż czterokrotną wartość zakwestionowanych ryb, znajdujących się w sali sprzedażowej, rozumianą jako korzyść majątkową (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r. sygn. akt II GSK 684/11).

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej, a także spełni ona swoją funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 613).

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
WICEPREZES
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Dawid Mosler
pełnomocnik
MarcPol S.A. z siedzibą w Łomiankach
Biuro Zarządu MarcPol
al. Wilanowska 365
02-665 Warszawa
2. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Poznaniu
3. a/a